TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Savo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

— Toverin johtokunnan kokous lauantai-iltana kello 8 liikkeen huoneustolla.

Mätää purkautuu ammattiunioista

New Yorkin lainlaatijakunnan toimeenpanema tutkimus New Yorkin rakennustyöskandaaleista on tuonut päivänvaloon räikeitä tosiasioita kaupungin Building Trades neuvoston virkailijoiden suunnattomista lahjusten otoista. Tutkimukset toteavat, että New Yorkin rakennustyöläisten keskusneuvoston puheenjohtaja Robert P. Brindell on kyennyt valta-asemaansa hyväkseen käyttäen keplotteleman itselleen satumaisen rikkauden lyhyellä ajalla.

Sanottu Brindell on tunnettu patavanhoilliseksi New Yorkin unionistisessa liikkeessä. Hän on Gompersin miehiä, kaiken kapinallisuuden ja radikalismin vastustaja. Masinoimisella hänen onnistui päästä hallitsemaan koko New Yorkin rakennustyöalaa; hänen joukkokuntansa sai haltuunsa kaikki virkapaikat rakennustyöläisten unioissa. Jos joku uniojärjestö kapinoi Brindellin roikkaa vastaan, peruutettiin kapinoitsevalta uniolta lupakirja ilman selitystä, ja rakennusurakoitsijoihin oli Brindellillä semmoinen vaikutusvalta, että Brindellin vastustajien oli melkein mahdoton saada työtä mistään. Esimerkkinä mainittakoon vain maalarien unio, jolta Brindell peruutti lupakirjan, perustaen uuden maalarien union, johon otettiin Brindellin miehiä virkailijoiksi. Vanhan maalariunion jäsenet, jotka yhä hangottelivat vastaan, joutuivat kulkemaan työttömänä kunnes heidän unionsa hajosi. On myös kerrottu purkaustyöläisten unioon taistelusta brindelliläisiä vastaan ja miten Wall-kadun pommiräjähdys aiheutui tästä riidasta — josin jälkeenpäin on syytä olettaa, että New York Worldin paljastus Wall-kadun räjähdyksestä ei perustukaan tosiasioille.

Monimutkainen suosikkijärjestelmä vallitsi Brindellin unioissa; kaikissa unio-osastoissa kiskottiin suuret sisäänpääsymaksut, joista ei koskaan tehty kenellekään tiliä. Nämä korkeat sisäänpääsymaksut olivat työhönpääsyn ehtoina. Alijärjestöt eivät koskaan saneet nähdä keskusneuvoston pöytäkirjoja, eikä tilikertomuksia, sillä Brindel oli muuttanut rakennustyöläisten liiton säännöt sellaisiksi, joissa ei vaadita pöytäkirjojen ja tilikertomusten kopioimista.

Yhtä voimalliseti kuin Brindel kontrolloi uioita, näkyy hän myös kontrolloineen urakoitsijoita. Hän oli kompuksessa muutamien urakkaliikkeiden kanssa ja kykeni järjestämään lakkoja näiden liikkeiden kilpailijain työmailla. Monet urakoitsijat olivat pakotetut maksamaan Brindelille suuria summia turvatakseen työmaita lakoilta. Muutamat urakoitsijat ovat nyt lainlaatijakunnnan komitean edessä paljastelleet näitä suhteita. Tyypillinen on urakoitsijaliikkeen Todd, Irons &Robertsonin edustajan todistus, kun hän selitti maksaneensa Brindelille $32,000 "lakkovakuutusta." Tämä liike rakennuttaa Gunard- linjan varveja, työ, jonka kustannuksiin menee noin $40,000,000. Todistajan mukaan oli liike tehnyt sopimuksen Brindellin kanssa $50,000 summasta, joka velvoitti Brindellin ei ainoastaan turvaamaan liikettä lakoilta, vaan myös antamaan ennakkotietoja unionistien tulevista suunnitelmista. Tästä summasta oli Brindell jo saanut $32,000 useammassa erässä. Urakoitsijaliikkeen edustaja, nimeltään Robertson, sanoi maaliskuun 23 p:nä maksaneensa ensimäisen erän $20,000 päivälliskemujen jälkeen Commercial hotellissa. Kun herrat poistuivat sampanjansa äärestä, oli Robertson asettanut rahat automobiiliin $500 ja $1000 seteleisssä ja sanonut; "Tässsä on ensimäinen suoritus tilistänne." Loppu oli suoritettu pienemmissä summissa kerrallaan herrojen käydessä hurjastelumatkoillaan.

Tämä on vain yksi lahjomistapaus. Niitä on useampia, monessa muodossa. Kaikki tämä on ollut kaupunkien ylimpien virkailijain tiedossa, mutta niiden taholta ei ole voitu pahetta poistaa, sillä tulee muistaa, että Brindell häntyreineen oli pormestari Hylanin innokkaita kannattajia tämän vaalitaistelussa.

Tämä on vain yksi räikeä tapaus. Jos muissa kaupungeissa toimitettaisiin samanlaisia tutkimuksia niin havaittaisiin samanlaista mätää kaikkialla, pienemmässä tai suuremmassa määrässä. Sitä on kaikkina aikoina ollut unionistisessä liikkeessä, sillä sehän sisältyy ammattiunionismin olemukseen, joka perustuu yhteissopimukselle ja yhteistoimintaan riistäjien kanssa — mutta mätäpaiseet esiintyvät nykyisin ehkä räikeimpinä kuin koskaan ennen — seuraus ammattiuionismin kuolevaisuudesta ja yliikäisyydestä.

Mutta nämä samaiset kräftärit ovat etumaisten joukossa taistelussa terveitä ja rehellisiä aineksia vastaan, jotka vaativat ajanvaatimuksia vastaavaa järjestömuotoa ja tehokasta kasvatustyötä luokkataisteluteorian puitteissa. Etumaisina he ovat huutamassa 100- prosentin amerikalaisuudesta, isänmaalisuudesta, lojaalisuudesta, tuotannon lisäämisestä, j. n. e. kilpaa kapitalistisen riistäjien kanssa. Mutta heidän päivänsä ovat pian luetut. Amerikan unionistisessä liikkeessä on käymässä kaikki mullistava prosessi parhaillaan, mikä prosessi aikanaan tulee tekemään perinpohjaisen talonpuhdistuksen. Se on varma.

JÄRJESTÖKRIISI IDÄSSÄ

Järjestömme itäisen osan tiheän suomalaisasutuksen ja työolojen paikallaan pysymisen luonnollisena tuloksena on ollut hyvä pohja suurille osastoille ja paremmalle osastotoiminnalle. Osastot ovat asettaneet suurta painoa huvin ja huvitilaisuuksien kehittämiseen, muodostaen mahtavia näyttelmä- ja tanssitilaisuuksia ja ovat vähemmän välittäneet työväenliikkeen vallankumouksellisen kunnon kasvattamisesta. Heidän lehtensä Raivaaja on ollut toimitettu siinä hengessä, ettei se loukkaa tätä sisäistä rauhaa vaan se on juuri ollut sitä rakentamassa. Se on pröystäillyt vain sillä, että heillä on järjestämiskykyä ja suuria osastoja ja osottanut niillä heidän vanhoillisen ja marxilaisuudesta luopuneen teoriansa ja asioiden esittämistapansa etevämmyyttä keskivaltioissa ja lännellä paremmin vallalla oleviin radikaalisempiin katsomuksiin verraten. Nyt Raivaaja on joutunut sellaiseen kriisiin, jolloin sen edessä ovat oman kasvatuksensa hedelmät. Joukot ovat siltikin aina kehityskykyisiä ja ne nyt asettuvat Raivaajaa vastaan. Mutta ikävä kyllä, tämän lehden vaikutusvaltaiset toimitsijat ja johtajat asettuvat uhman ja hajotuksen kannalle sen sijaan, että korjaisivat erehdyksensä ja mukautuisivat joukkojen vaatimuksiin. Tässä kriisissä on erikoisesti Raivaajan edesssä ne suuret erehdykset ja väärintulkinnat, joita se on tehnyt suhtautumisessa Europan valtaviin yhteiskunnallisiin liikkeisiin ja erikoisesti Venäjän vallankumoukseen. Se on pitänyt kiinni yhä sokeasti Toisen Internationalen idelogiasta ja jättänyt huomioon ottamatta sen romahduksen ja sen petoksen todelliset havainto-opetukset. Se on uhmannut tässä suhteessa vanhaan tapaansa uudistusmielisille ja arvosteleville virtauksille sosialistisessa liikkeessä ja sen kautta saattanut aikaan tilanteen, joka järjestön kokonaisuuden kannalta katsoen on mitä epäedullisin.

Raivaaja asettui puolustamaan uhkamielin sosialistipuolueen vanhoillisia hajoittajia viime vuonna. Se on tukenut kaikkia niiden edesottamisia semmoisissakin tilaisuuksissa joissa rikkomus sosialistisia katsomuksia kohtaan on ollut ilmeinen. Vasemmistoliikkeen on se leimannut rikokselliseksi seikkailuksi kaikessa suhteessa. Se on asettunut toimitustavassa huonon persoonallisia intohimoja tyydyttävän taktiikan kannalle ja kieltää kaikki edistysmielisyyden työväenliikkeessä sosialistipuolueen nimessä. Sen pääasiallinen valtti on jokaisessa asiassa vain se yksinkertainen asia, että he puoltavat sosialistipuoluetta ja haluavat kuulua siihen teki se mitä hyvänsä, suhtautui sen johto kansallisiin ja kansainvälisiin kysymyksiin miten hyvänsä ja olkoon se kuivettunut ja menettänyt jäsenmäärästään ja merkityksestään kuinka paljon hyvänsä. Tätä Raivaaja tekee vain siitä syystä, että sosialistipuolueen puolustamisen suojassa on nyt tilaisuus esittä vääristeltyä ja valhesosialismia, niitä aatteita, jotka johtivat koko sosialistisen liikkeen surullisen romahduksen aikakauteen 1914—18.

Mutta tämä ei tyydytä enempää suomalaisia kuin muitakaan työväenjoukkoja. Joukot astuvat vastustamaan tuollaisten johtajien politiikkaa.

Järjestön nykyinen kriisi näyttää muodostuvan hajottavaksi vain idässä siitä syystä, että Raivaajan johtajat selittävät olevansa taipumattomia joukkojen tahdolle. He kirjoittavat hajaannuksen puolesta ja selittävät olevansa järjestön kokouksissa vain muodollisesti, protesteeraamassa. Mutta he eivät välitä mitä tämä järjestö kokouksissaan päättää tai mitä joukot sanovat. Näin alhainen on näiden itäläisten johtajien käsitys joukkoliikkeen yleisistä perusteista.

Ensimäisen näytteen tämän politiikan käytännöllisistä seurauksista antoivat nämä ainekset Massan alueen edustajakokouksessa joka on pidetty äskettäin. Kun kokouksessa on ollut vasemmistolaisilla huomattava enemmistö ja on hyväksytty päätös, että erotaan sos.-puol. ja muodostetaan itsenäinen järjestö, ovat oikeistolaiset, vähemmistöön jääneet, lähteneet kokouksesta. Raivaajassa julkaisevat kolmannen vaalipiirin edustajat, joiden mukana on Syrjälä ja pari muuta Raivaajan toimittajaa, kirjelmän jäsenistölle, jossa he selittävät kokouksesta luopumisensa syyt ja ehdottavat uutta aluekokousta.

Tämä kirjelmä on todellinen köyhyyden todistus mikäli kysymyksessä on asiallisuus ja todellinen peruste järjestön hajottamiselle. Siinä tehdään syytöksiä vain, että kokous vaalit oli toimitettu liian hätäisesti ja että muka vasemmistolaiset olivat masinoineet ja että he eivät halua olla yhdessä kokouksessa niiden kanssa, jotka hyväksyvät sos.- puolueesta eroamisen. Koko kirjelmä perustuu sille olettamukselle, ettei kokous muka edustanut alueen enemmistön tahtoa. Yhtään todistusta ei sellaisesta kuitenkaan kirjelmässä esitetä. Muutenkin kirjelmä on nolo ja asiaton mikäli on kysymyksessä jonkun suunnnan puolustaminen työväenliikkeessä. Siinä ei tiedetä muuta kuin edes takaisin vatkata sanoja sosialistipuolueen puolustamisesta.

Kokouksesta lähteminen tarkoittaa kaiketi Massan aluejärjestön kahtia repäsemistä ja on se täydellisesti sopusoinnussa Raivaajan toimituksen viitottaman politiikan kanssa, vaikkakin edustajat ovat saaneet hajottamiseen johtavaan tekoonsa valtuudet joistakin osastoista, joita on jollakin tavalla voitettu tämmöiseen politiikan suosijoiksi. Mutta niissäkin on voimakas vähemmistö, joka sitä vastustaa.

Meillä ei ole tarkempia tietoja eri ryhmien voimasuhteista Massan alueella mutta se nyt on selvä, että suuret työväenjoukot siellä ovat kääntäneet selkänsä Raivaajan politiikalle ja yleensä sosialismin nimessä esitetyille pikkuporvarillisille opeille. Massan alueen osastot joutuvat nyt ratkaisemaan edessä olevan kriisin. Oikeistolaiset joukkojen johtajat ja niitä kaupittelevat herrat koettavat tehdä kaikkensa saadakseen hajaannuksen täydelliseksi. Sillä se on ainoa jonka kautta he luulevat voivan säilyttää vähäistäkin vaikutustaan. Heidän politiikkansa perustuu siihen, että kun hajaannus saadaan, saadaan jäsenistön keskuudessa osastoissa jne. riita, niin heidän puolelleen tulee sentään aina joku sieltä joku täältä ja että heille jää joku osastokin, joka on vapaa selvän marxilaisen sosialismin vaikutuksen alaisuudesta ja vasemmistolaisten kasvatustyöstä. He luulevat riidan katkeroittavan luonteen suojassa voivansa pelastaa jotain ja siitä syystä Raivaajalla on niin kiire hajottamiseen, että sen piti sen oikein julkisesti jo monissa artikkeleissa tehdä selväksi ennen järjestön edustajakokousta.

Meidän tuskin tarvinnee sanoa, että kaikki tämä on rikokselista politikoimista mutta ei minkäänlaisen sosialismin tai luokkataisteluliikkeen edistämistä. Heidän itsepaljastuksensa tekee vain helpoksi tämmöisen politiikan tuomitsemisen. Ja sen tekevät suomalaisen järjestön joukot, sen suuri enemmistö.

"SOSIALISTINEN" KONGRESSIMIES

Meyer London valittiin Yhdysvaltain kongressiin viime vaaleissa New Yorkin itäosasta. Tämä lakimies oli kerran ennenkin sosialistien edustaja kongressissa. Hän osotti toimessaan suuremmoista poliittista taitoa. Hän puhui ja höpsi kongressissa niin, että veräjätkin sille nauroivat. Hän sattui lörpöttelyilleen aina valitsemaan suunnan, joka ei ollut sosialismia vaan kaikenlaista porvarillista himphamppua. Kun hän teki ilmeisiä rikkomuksia sosialismia vastaan, niin kansallistoimeenpaneva komitea alkoi kyselemään häneltä miten asian kanssa oikeastaan on, mutta London vastasi: menkää helvettiin, minä edustan kansaa enkä mitään puoluetta. Mutta sitte hänen vaalipiirinsä äänestäjät alkoivat torumaan häntä seikkailustaan ja häneltä alettiin tiukkaamaan selvempää komentoa, mutta London kieltäytyi vastaamasta ja selittämästä sillä perusteella, että hän on virallinen edustaja, joka saa käyttää valtuuksiaan miten haluaa.

Siihen aikaan yksi ja toinen sosialisti suutahti vähäsen Londonille. Mutta nyt sosialistipuolueen paatuneen keltaismin aikana ei tämä puolue eikä sen toimeenpaneva komitea näy välittävän mitään miten tämä herra rehkii sosialismin nimessä.

Meyer London on New Yorkissa viitottanut toimintansa suuntaviivat. Hän ihailee porvarillista kansanvaltaa ja Amerikan vapauksia, mahdollisuuksia ja lupauksia. Nämä ihanat kansanvallan ominaisuudet nautivat hänen kunnioitustaan ensimäisellä sijalla. Hän vaatii Venäjän kanssa kauppasuhteita ja neuvostovallan tunnustamista vaikka se onkin kovasti epäsosialidemokraattinen ja vaikka hän ei semmoista hyväksy, mutta koska Venäjän kansa sen on valinnut. Myös vaaditaan reformeja lainsäädännön kautta, työväenjärjestöille oikeutta toimia ja lopuksi hiukan "miestä väkevämpää".

Niin että on siinä ohjelmaa.

Hän tuli Chicagoon puolueen t. k. kokoukseen. Pidettiin joukkokokous ja London piti suuren puheen. Hän alkoi sosialistiluopioiden ominaisella tavalla (London ei kuitenkaan ole luopio, sillä hän ei ole milloinkaan ollutkaan marxilainen sosialisti) häväisemään ja valehtelemaan Venäjän työväenluokan vallasta ja sen perusteista. Vieläpä koetti häväistykseensä yhdistää Chicagon työläisiä ja selitti, että te olette kovasti takapajulla kun ette vieläkään näe neuvostovallan epäonnistumista. Mutta joukot eivät tykänneet tästä. Sanotaan syntyneen häiriötä kokouksessa tämän johdosta. Mutta onhan keltasilla sosialisteilla turvansa. Chicagon konventsionin aikana he heitättivät poliiseilla vasemmistolaiset ulos konventsionisalista; nyt taas Londonin kokous järjestettiin tällä esivallan voimalla, jotta tämä herra sai parjata työväenluokkaa.

Mutta tämä herra on vain "sosialisti", Amerikan sosialistipuolueen jäsen, sen johtaja, sen edustaja. Ja joku ilkimys "parjaa" puoluetta vanhoilliseksi ja vaatii eroa siitä tämmöisten perusteella. Eikö olekin hävytöntä.

Sosialistipuolueessa ollessamme me saamme maksaa jäsenverojemme kautta tuollaiset p... nettelemiset ja työväenliikk... häväisemiset. Meiltä puolue... vaaditaan aineellista ja aatte... lista kannatusta tällaiselle k... juilemiselle, joka todellisuud... sa on Amerikan työväenluok... pettämistä.

Vai oletteko nähneet, e... tästä puolueesta olisi joskus j... ku tuollainen porvarillinen se... kaikija erotettu tai että täl... sia kohtaan olisi sovellute... puoluekuria. Ei! Koko p... lue on saastutettu juuri täm... laisella saastalla. Se valli... ylinnä kaiken. Ja siitä syy... sosialistipuolue on menettä... mielenkiintonsa ja kannatuks... sa amerikalaisena työväenli... keenä.

YHDYSVALTAIN HIILIM... NARIT HUONOPALK... KAISINTA VÄKEÄ

Sellaiseen johtopäätökseen t... tyy tulla tarkastaessa hallit... sen kaivostoimiston raport... jossa vertaillaan eri maiden k... vostyöläisten tuotantokykyä. ... Kahdeksantoista vuoden kul... sa, vuodesta 1901 vuoteen 19... oli hiilituotannon keskimä... Yhdysvalloissa miestä koh... 843 tonnia vuodessa. Sam... ajassa oli keskiarvo mui... maissa seuraava:

	Tonn...
Yhdysvallat	...
New South Wales	...
Nova Scotia	...
British Columbia	...
Saksa	...
Suur-Britannia	...
Ranska	...
Itävalta	...
Belgia	...
Japani	...
India	...

Keskimäärä Yhdysvalloissa ... 1901 oli 729 tonnia. Vuon... 1918 keskimäärä miestä koh... oli 1,134 tonnia hiiltä, eli s... rin määrä hiilituotannon hi... riassa.

Amerikalaisen kaivosmie... suuresta tuotteliaisuudesta h... limatta on hänen osansa al... sen palkkaorjan asema. Am... rikalainen kaivostyöläinen ... mistaa yhä vähän omaisuu... kuin esimerkiksi englantilai... toverinsa tai ei mitään. On... amerikalaiselle kaivosmieh... annettava tunnustus siitä, e... pelkän henkensä pitimeksi t... tuottaa kaksi vertaa niin p... jon kuin englantilainen ma... ri? Miksi täytyy ameri... sen kaivostyöläisen tehdä k... si vertaa enemmän työtä k... englantilaisen kaivostyöläi... yhtäläisellä toimeentulolla? M... mä ovat kysymyksiä joihin v... daan vastata viittaamalla v... hoillisiin unionjohtajiin — t... väenfakiireihin — jotka o... johtaneet ja vielä tänäpäivä... johtavat amerikalaisia kaiv... työläisiä suurempaan tuotan... määrään ilman vastaavaa p... kanlisäystä. Nyt on pääst... hen, että englantilaiset kaiv... omistajat osottavat orjilleen A... merikan kaivostyöläisiä, sanoc... "Kun te tuotatte yhtä paljo... kuin 'jänkit', niin maksam... teille suurempaa palkkaa".

Vastaus Yhdysvaltain Sosialistipuolueelle

Yhdysvaltain Sosialistipuolue esitti Kolmannelle Internationalelle pyynnön päästä Kolmannen Internationalen yhteyteen. Puolueen jäsenistö on pitkän aikaa odottanut Kolmannen Internationalen vastausta tähän pyyntöön. Nyt tämä vastaus on saapunut jäsenistön tarkastettavaksi. M.m. New Yorkin sosialistien päivälehti "New York Call" on sen kokonaisuudessaan julkaissut. Kun tämä kysymys on herättänyt mielenkiintoa suomalaisenkin jäsenistön keskuudessa, ja asiasta on keskusteltu, katsomme tarpeelliseksi julaista tämän Kolmannen Internationalen toimeenpanevan komitean vastauksen. Se kuuluu seuraavasti:

Hyvät toverit:

Yhdysvaltain Sosialistipuolueen virallinen julistus Kommunistiseen Kansainväliseen liittymisestä sitä seuranneiden yleisäänestyksellä hyväksyttyjen päätösten kera on ollut Kommunistisen Internationalen Tolmeenpanevan komitean edessä käsiteltävänä.

Myöskin meillä on huostassamme New Yorkissa toukokuulla 1920 pidetyn Sosialistipuolueen kansalliskonventsionin raportti, jossa on päätös kansainvälisistä suhteista, jonka päätöksen konventsioni hyväksyi yleisäänestyksellä hyväksytyn päätöksen tilalle — samoin meillä on Victor Bergerin tekemä päätösehdotus.

Tietäessämme, että nämä päätökset vielä kerran alistetaan jäsenten kesken yleisäänestykselle, niin on välttämätöntä tutkia näitä jokaista kolmea erikseen. Kaikki mitä voidaan sanoa niin sanotusta Bergerin päätöksestä, on se, että se on rehellisen taantumuksellinen, ja toiseksi, että olemme tavattomasti hämmästyksissä siitä, että moista on voitu ehdottaa puolueen konventsionissa, joka puolue nimittää itseään sosialistipuolueeksi.

Mitä tulee vähemmistön päätökseen — joka lukuunottamatta George Launsburyn mielipidelisäystä siitä, mitä Lenin ajatteli Kommunistisen Kansainvälisen liittymisehdoista, on sama kuin yleisäänestyksellä hyväksytty päätös — on meillä enempi sanomista.

Se alkaa pitkällä II Kansainvälistä parjaavalla esipuheella, joka muutoin on tullut jo oikeistolaisillekin hyvin yleiseksi tavaksi, joten se on kadottanut kaiken merkityksensä. Kommunistista Kansainvälistä koskeva osa kuuluu seuraavasti:

Yhdysvaltain Sosialistipuolue julistaa kannattavansa Kolmatta (Moskovan) Kansainvälistä, ei niinkään paljoa sentähden, että se kannattaisi Moskovan ohjelmaa ja sen menettelytapoja, vaan sentähdn

a) Että "Moskovassa" tehdään jotakin, joka on haaste mailman imperialismille.

b) Että "Moskovaa" uhkaa mailman yhdistyneen kapitalismin joukot, vain yksinkertaisesti sentähden, että se on proletaarinen.

c) Tällaisen asiaintilan vallitessa, mitä ikinä meillä olisikin sanomista Moskovasta jälkeenpäin, on nyt jokaisen sosialistin velvollisuus seisoa sen puolesta, sentähden, että sen kukistuminen tarkottaisi Europan sosialistisen tasavaltojen kukistumista ja sosialistien toiveitten häipymistä moniksi tuleviksi vuosiksi."

Ylläesitetyillä Kommunistiseen Kansainväliseen liittymisen perusteilla ei ole mitään tekemistä kommunismin kanssa, vaan sensijaan niihin sisältyy sangen vakavat ehdot "Moskovan" ohjelmaan ja menettelytapaan nähden — ja "Moskovalla" käsittääksemme kirjottaja tarkottaa kommunismia.

Luonnollisesti on sangen ilahduttavaa saada Amerikan sosialistipuolueen myötätunto sentähden, että Kommunistista Kansainvälistä "uhkaa maailman kapitalistien yhdistyneet voimat". Tämä ei kuitenkaan juuri ole pätevä syy puolueen haluun liittyä Kommunistiseen Internationaleen tai Kommunistiselle Internationalelle pätevä syy hyväksyä sellainen puolue, jolla ei ole muuta syytä esitettävänään kuin se, että Kommunistinen Internationale "tekee jotakin" mikä on "haaste maailman imperialismille", jonka haasteen päätöksen laatija nähtävästi pitää parhaana salata Amerikan köyhälistöltä.

Koko tämä Kommunistiseen Kansainväliseen liittymispäätös nähtävästi perustuu Kommunistisen Kansainvälisen tehtävän väärinymmärtämiseen. Kommunistinen Kansainvälinen ei ole missään tapauksessa mikään puolustusjärjestö. Se on hyökkäysjärjestö, maailman vallankumouksen pääesikunta kapitalistisen valtion voimalla kukistamiseksi kaikki alla ja köyhälistön diktatuurin tilalle asettamiseksi. Mitä tulee todelliseen tarkotukseen ja periaatteelliseen puoleen, niin on mahdoton tietää "mitä Amerikan Sosialistipuolue tulee sanomaan jälestäpäin".

Mutta Kommunistisella Kansainvälisellä on jotakin sanomista siihen liittymään aikovista puolueista jo ennen kuin se voi ne hyväksyä.

Kommunistinen Kansainvälinen ei ole "Moskova" vaan se on keskitetty ja kurinpidonalainen järjestö, joka jo käsittää maailman vallankumouksellisten työväenpuolueiden enemmistön. Toiseen kongressiin, joka juuri lopui, otti osaa vallankumouksellisten työläisten eturivien edustajia kaikista maailman ääristä. Siellä oli myöskin edustajia Ranskan sosialistipuolueesta, ja Saksan Itsenäisestä Sosialidemokraattisesta puolueesta, puolueesta, joka vielä muutama kuukausi takaperin yritti perustaa Kansainvälistä numero 2½ (kahta ja puolta) konferenssin kautta, jossa keskustalaiset olisivat johdossa ja jossa järjestettäisiin peruste kommunismin vastustamiselle, maailman vallankumouksen saboteeraamisen keskipiste. Se on juuri tämä ajatus, mikä innostuttaa Hillquitia ja mikä tuli hyväksyttyä Amerikan Sosialistipuolueen konventsioonissa, eroten ainoastaan siinä, että ainakaan vielä tähän päivään saakka kumpikaan edellämainituista puolueista ei ole uskaltanut asettua vastustamaan köyhälistön diktatuuria, kuten Yhdysvaltain sosialistipuolue on tehnyt.

Tämä puuta kuitenkin epäonnistui, sillä maailman vallankumouksellinen työväenluokka haluaa kuulua Kommunistisen Kansainvälisen johdon alle ja nyt, joukkojen painostuksesta keskustalaisjohtajat pyrkivät Kommunistiseen Kansainväliseen. Kaikkein selvimmin tämä tuli näkyviin Hillquitin ja Leen puolueesta Amerikassa, jotka vaikkakin julistivat selvästi vastustavansa Kommunistisen Kansainvälisen periaatteita, eivät uskalla olla pyrkimättä siihen.

Ja kaikille tällaisille puolueille Kommunistinen Kansainvälinen vastaa:

Kommunistinen Kansainvälinen ei ole mikään hotelli, johon jokainen matkustaja voi tulla omine välineineen harjottamaan yksityisiä liikeasioitaan. Kommunistinen Kansainvälinen on armeija sodan aikana; vapaaehtoisten, jotka liittyvät vallankumousarmeijaan, täytyy hyväksyä sen periaatteet ja noudattaa sen määräyksiä, aljstua sen kuriin. Ei mitään muita puolueita kun vallankumouksellisia Kommunistipuolueita tulla hyväksymään Kommunistiseen Kansainväliseen. Kaikkien siihen pyrkivien täytyy hyväksyä Kommunistisen Kansainvälisen ohjelma — muodostua vallankumouksselliseksi — hyväksyä kaikki Kommunistisen Kansainvälisen kongressin ja toimeenpanevan komitean tekemät sitovat päätökset. Kaikkien siihen liittyvien puolueiden täytyy luoda voimakkaaksi keskitetty järjestö ja sotilaallinen kuri; kaikkien puolueen jäsenten jotka toimivat julkisissa viroissa työläisten taloudellisissa järjestöissä, kaikissa julkisissa toimissa pitää olla täydellisesti puolueen keskuskomitean alaisena, komitean, joka on ylin johto-orgaani puolueen työssä.

Kommunistipuolueiden täytyy alituisesti tuomita porvarillinen kansanvalta, sosiaalipatriotismi ja sosiaalipasifistien valheellinen ukkokullaisuus; niiden täytyy järjestelmällisesti osottaa työläisille, että ilman kapitalistisen valtion vallankumouksellista kukistamista ei mikään puhe aseistariisumisesta ei kansainvälinen sovintolautakunta, enempää kuin Kansojenliittokaan voi pelastaa ihmiskuntaa uusista imperialistisista sodista.

Kommunistipuolueiden täytyy heti katkaista kaikki suhteensa revisionismin ja keskustalaisen politiikan kanssa; niiden täytyy poistaa riveistään kaikki epävallankumoukselliset ainekset, vapautua opportunistisista johtajista, katkaista kaikki suhteet pikkuporvariston kanssa ja varustautua vallankumoukselliseen toimintaan.

Yhdysvaltain sosialistipuolueen toukokuun konventsioonin raportti sangen selvästi todistaa, että puolue oli ta kaiken sen jälkeen, mitä on tap... tunut sitten maailmansodan ja V... jän vallankumouksen, jälkeen ... timman taantumusvuoden Yhdys... loissa. vallankumouksellisten v... vuoden, sosialistisen lainlaatij... nan jäsenten erottamisen Albany... — niin me emme ymmärrä m... tähden Amerikan sosialistipuolue ... luaa liittyä Kommunistiseen Kans... väliseen, miksi se ei kannata Kan... jenliittoon yhtymistä, jota Mo... London eliistää.

Keskustapuolueet, sellaiset k... Saksan Itsenäiset ja Ranskan so... listipuolue eivät ole vielä hyväksy... vissä Kommunistiseen Kansainvä... seen, vaikka ne hyväksyvätkin ob... massaan joukkotoiminnan ja köyh... listön diktatuurin neuvostojärjes... män pohjalla. Jokainen puolue, j... vielä agiteeraa poliittista kansanv... taa, on tuhannen kertaa paheks... vastavallankumouksellisempi ja sch... demannilaisempi kuin ovat nämät ... dellämainitut puolueet.

Konventsioonia kontrolleerasi... keskustalaiset ja taantumukselli... ainekset, sellaiset keltaiset revi... nistipolitikot kuin Hillquit, Lee, Sto... man, O'Neal, Block, Panken; sade... prosentin amerikkalaiset, Meyer Lo... don, Solomon; "valtiososialistit" ... luopiososiaalipatriootit, Victor Be... ger, Cannon, Saltis, Karlin ja Ber... joilla kellään ei ole tilaa puolueessa, joka kuuluu Kommunistiseen K... sainväliseen. Siellä oli myöskin "v... senstiipi" Engdahl, Kruse, Tuck... Holland, j. n. e., — jotka vaat... Kommunistiseen Kansainväliseen ... tymistä ja vallankumouksellisia m... toksia puolueen ohjelmaan, mutta ... mä ryhmä oli säälittävän pieneni ... hemmistönä, sen esitykset ja ajat... set olivat sekasotkuiset, sekaa... raukkamaista kompromissia ja p... kuporvarillisia ennakkoluuloja. K...